

מרותקים

לימים התעניינות המוני ישראל מרונקת בנעשה על לוח-המזל. רובם נוטלים חלק פעיל בהימורים.

ועוד יותר טוב על הקופאי. בשביל לזכות הפעם, על הקוביות להעלות את הסכום שבע בדיוק. כל מיספר אחר, והקורבן הפסיד.

אמנם, אם יצא הצירוף שבע בקוביות, יכפיל המהמר הנועז את כספו פי ארבע. כלומר יקבל חזרה את סכום ההשקעה בתוספת פי שלוש. מכאן השם מלא הדמיון, שבע-פי-שלוש.

לרוב נוטים לנהל, באיזור בו מתבצע השבע-פי-שלוש, יותר ממישחק אחד — מטעמי היסכון. שישה שומרים יש בלאור הכי, חבל על ביזבוז עיניים עובדות. ואז מפנים קצת מקום על המידרחה, הפעם על האריחים ממש. לאיפה הוא.

אחד החכמים, הידוע באצבעותיו הזורזות, פולה מכיסו שלושה קלפים. שניים בעלי ספרות, והשלישי בעל דמות מצויירת. אין חשיבות לסוג, כל עוד נישמר העיקרון של שניים דומים ואחד שונה.

הוא מציג את הקלפים בפני הקהל שהיתאסף ליד השבע-פי-שלוש, ובהטלה אחת הופכם על המידרחה כשפניהם למטה. תפקיד הקורבנות: לנחש עתה היכן מסתתרת הדמות. הניחוש נעשה באמרי צעות הנחת סכום-כסף על הקלף המשוער. ניהשת, זכית בהכפלה. פיספסת — הלכה הקרן לקרן-הקבוצה.

7. פי 3 שליט מישחקי-המזל על מדרכות תל-אביב. כל הדרוש לקיומו הוא קופסת-קרטון מתקפלת ולוח-קרטון משורטט. בעזרת ספל-פלסטיק ושתי קוביות, מתבצעים ההימורים. למטה משמאל, נראית בכירור קופסת-הקרטון המשמשת כשולחן למישחקים. ברגע שנשמעת השריקה על בוא המישטרה, מקופל הצידוד.

הטבלה, מונק עימה ונעלם מעבר לגדר סמוכה. הקלפים, כאילו לא היו מעולם. הסביבה ריקה ממהמרים, כמו מיסבאה ב-טקסט לאחר כניסת ג'וני צדק. הסיום, בדרך כלל, יאה לגאון הבמאים: שוטרת-תנועה קטנה מופיעה מעבר לפיי-נה, מתחילה לרשום בשלווה את הדו"ח הראשון, לשיירה הארוכה הניצבת ליד הקולנוע. השוטרת אזוראי נכנסת לפעולה.

לעיתים ניגמר כל העניין במוות-טבעי. הסרט מתחיל, והחבר'ה הולכים לראות את בוגד מחסל את הקרופייה המזוייף בקאזינו-יריאל. אך לעיתים נשמעת השריקה הקצרה, הנוקבת, ואז, לא נותר אלא להתפעל ל-נוכה ניתוק המגע המבריק. השולחן הופך בתנועה אחת לארגון-קרטון תמים ומקופל. אחד תופש את

ידיים מלאות כסף המישחק בעיצומו. המהמרים מפסידים ובידי הקופאי מצטברת חבילת מרשי-רשים נאה. בתמונה מימין, קלפים הפוכים על המידרחה במישחק, „איפה הוא.“

